

Yetkili Elektrikçiler Hakkındaki Yönetmelik ve Bu Yönetmelik Üzerine Bazı Görüşler

Yazan :
Korkut ÖNOÜN

ÖZET :

Yurdumuzda elektrik tesislerinin gelişmesi ile birlikte bu tesisleri yapacak kimselerin yeterlikleri konusu da önem kazanmıştır.

Bayındırlık Bakanlığının kuruluş kanunu (361 sayılı kanun) ile elektrik tesisat işlerinde serbest olarak çalışmak isteyenler hakkında ki yönetmelik uygulanması başlamıştır. Elektrik tesisatçıları konusundaki bu yönetmeliğin 30 yıla yakın bir uygulama süresi vardır. Bu yönetmelik bir çok defalar değiştirilmiş olup son değişiklik 27 31968 günlü Resmî Gazetede yayınlanmıştır.

Yeni yönetmelik ile günün şartlarına uyulmak üzere önemli değişiklikler ve yenilikler getirilmektedir.

Konu, bu yazı çerçevesi içinde açıklanmakta, tartışması yapılmakta ve yeni yönetmelikte getirilen yenilikler anlatılmakta ve eski yönetmelik ile yenisi karşılaştırılarak tanıtılmaya çalışılmakta, ileride yapılacak yeni değişikliklerde beklenen yöntemlerin getirileceği umut edilmektedir.

SUMMARY

in parallel to the development of the electrical facilities in our country, proficiency of electricians who build these facilities has gained considerable importance.

Application of the regulation on people willing to work privately in interior electrical installation field has already started by the creation of Ministry of Public Affairs Law Number. 3611. This regulation has been in effect for almost 30 years and subjected to changes for several times. Several amendments were published in the Official Gazette dated March 3, 1968.

The Regulation with its new form as brought many substantial changes and novelties in order to satisfy current requirements in this field.

In the following article, comprehensive explanation is given about the changes and novelties by discussing the old and new regulations in a comparative way. It is believed that expected features will be brought by further amendments to be made in future.

Yurdumuzda elektrik tesislerinin kurulup gelişmesi ile birlikte bu tesisleri yapacak kimselerin iyi yapacak yeterlikle olmaları sorunu da ortaya çıkmıştır, özellikle şehirlerde şehir şebekesine bağlanmak üzere yapılacak abone tesislerinin vasıflarının bu şebekelerin işletilmesini aksatmayacak ve bakımlarını sürekli ve düzgün olarak yapılmasını mümkün kılacak şekilde yapılmaları ayrı bir zorunluluk göstermekte idi. Ancak böylece bu elektrik tesislerinden faydalanan kimselerde mal ve can güvenliğinin sağlanması mümkün olabiliyordu.

Büyük şehirlerde elektrik şebekelerinin kurulması Cumhuriyetin ilâmi ile başlamış ve 1930 yıllarından sonra da bir hayli yoğun çalışmalar görülmüştür. Devlet adına yatırım faaliyetlerini o tarihlerde Bayındırlık Bakanlığı yürütmekte idi. Bayındırlık Bakanlığının yeniden kurulup düzenlenmesi sırasında Bakanlığa verilen görevler arasında bu konuda sokulmuştur. 1939 yılında bu maksatla çıkarılan Bayındırlık Bakanlığı kuruluş ve görevlerine ilişkin 3611 sayılı kanunun 6. inci madde 2. nci bölümü (c) fıkrası şöyledir : «Genel Şebekelere bağlı iç tesisleri yapanların yeterliklerini belirlenmesi ve denetlenmesi.»

Bakanlık kanununun verdiği bu yetkiyi kullanmak üzere iki yönetmelik hazırlamıştır. Bu yönetmeliklerden biri; «Elektrik iç tesisat yönetmeliği ve fenni şartnamesi» adını diğeri, «elektrik iç tesisat işlerinde serbest çalışmak isteyenler hakkında yönetmelik» adlarını taşır. Birincisi adından anlaşılacağı gibi iki bölümdür. Birinci bölüm yönetim konularını, ikinci bölüm teknik konuları kapsamaktadır.

Her iki yönetmelikte çeşitli tarihlerde bir çok değişikliklere uğramıştır. Bayındırlık Bakanlığı tarafından yapılan en son değişme 1954 yılında olmuş ve bu değişiklikte birlikte yönetmelikler 29/12/1954 gün ve 8891 sayılı Resmî Gazetede yayınlanmıştır.

1957 yılında Sanayi Bakanlığı kurulurken yapılan 6973 sayılı Sanayi Bakanlığı kuruluş ve görevleri- hakkındaki kanunun 3. üncü maddesinde Bakanlığın kuruluşu içindeki, «Enerji Dairesi Reisliğinin» görevleri arasında Bayındırlık Bakanlığının kuruluş kanununda bulunan ve yukarıda sözü edilen fıkra aynen konulmuştur. Böylece konu ile bu tarihten sonra Sanayi Bakanlığı uğraşmaya başlamış, Sanayi Bakanlığının bu görevi Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığına devredince de görev bu Bakanlığa geçmiştir.

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı yukarıda sözü edilen yönetmeliklerden «Elektrik iç Tesisat işlerinde serbest çalışmak isteyenler hakkında yönetmelik» i son günlerde geniş ölçüde değiştirmiş ve adını da «Yetkili Elektrikçiler Hakkında Yönetmelik» şekline çevirmiştir. Bu yeni yönetmeUk 27/3/1968 gün ve 12859 sayılı Reemi Gazetede yayınlanarak, yayımlandığı günden başlamak üzere, yürürlüğe girmiştir.

Yetkili Elektrikçiler Hakkındaki yeni yönetmeliği incelediğimiz ve yerini aldığı önceki yönetmelikle karşılaştırdığımız zaman göze çarpan başlıca özellikler şöyle sıralanabilir.

1. Sınavla yetki belgesi almak ve sınavlar,
2. Proje yapabilmek olanağı sağlamak,
3. Çalışma alanı ve kapsam,
4. Yetki ibelgesi alabilmek için gereken şartlar,
5. Yapım ve işletme-bakım işlerinin sınırı,

1. SINAVLA YETKİ BELGESİ ALMAK VE SINAVLAR :

Yukarda tarihi gelişmesi anlatılan «Elektrik iç tesisat işlerinde serbest çalışmak isteyenler hakkındaki yönetmeliğin» ilk yayınlanma tarihin, den bu güne kadar 30 ' yıldan fazla bir zaman geçmiştir. 30 yıl önce o günlerin zorunluluklarına bakılarak konulan kuralların bugün de geçerli olması düşünülemez. O tarihlerde elektrik Mühendisliği alanı hem dünyada hem de memleketimizde çok yeni bir çalışma alanı idi. Ayrıca elektrik işlerinde çalışacak belirli bir yetiştirme olanağına sahip, istenen formasyonu almış klm-selerin sayısı çok az idi. Ayrıca bunlar belirli bazı kısımlarda toplanmışlardı. Kısacası, elektrik tesisleri yapılan her yerde yetişmiş teknik eleman bulunması mümkün değildi. Oysa ki bugün yurdumuzda çeşitli teknik okullar kurulmuştur. Bunlara yurdun hemen her köşesinde raslamak olağandır. Bu okullardan her yıl onbinlerce kimse diploma almakta ve çalışma alanı aramaktadır. Ayrıca ileri yaşlarda olanla ve sürekli olarak bir işte çalışmakta olanlar için de okulların gece dersleri veren bölümleri vardır. Okullarda teknik derslerin yanında genel kültür derslerinin verildiği de bilinmektedir. Bir kurs sonunda veya belirli bir miktar pratik çalışmadan sonra, o kolda yetiştirme veren okulla aynı düzeye gelmeyi kabul edip bu kimselere aynı yetkileri vermek okul öğretimine olan İnanıcı zayıftır. Bu bakımlardan sayılmıyacak kadar çok sakıncaları olan sınavla yetki belgesi vermek yönetiminden dönmek gerekir.

Esasen Bakanlığın yetkisi «iç tesisleri yapanların yeterliklerinin belirtilmesi ve denetlenmesidir», yoksa yeni yetkiler vermek değildir.

1954 yılında yapılan değişiklikte de bu konu üzerinde geniş tartışmalar olmuştu. 1954 yılın-

dan önce mühendislerin dışında yetki belgesi almak isteyenlerin tamamına sınav uygulanıyordu, tik kez 1954 yılındaki yönetmelik değişikliğinde birinci, ikinci ve üçüncü sınıf yeterlik belgesinin sınavsız olarak yönetmelikte belirtilen okulları bitirenlere verileceği ilkesi konulmuştu. Bu yolda bir değişiklik olmadan yeni yönetmelikte de sürüp gidiyor. Yani kısaca;

1. inci sınıf yetkili elektrikçi : Erkek Teknik öğretmen okulunu bitirenler, tekniker okulu elektrik bölümünü bitirenler.
2. nci sınıf yetkili elektrikçi: Erkek sanat Enstitülerinin elektrik bölümünü 1955 yılından sonra bitirenler.
3. üncü sınıf yetkili elektrikçi : Erkek orta sanat okullarının elektrik bölümünü 1955 yılından sonra bitirenler.

veya bunların dengi okulları bitirenler olmaktadır.

Sınavlar konusunda getirilen başlıca değişiklik elektrik sınavlarının Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı yerine Milli Eğitim Bakanlığının Mektupla öğretim ve Teknik Yayınlar Müdürlüğü tarafından yapılacağı ve sınavların yapılış şeklinin belirtilmesi ile sınavlarda sorulacak konuların Milli Eğitim Bakanlığı tarafından tespit edileceğinin yönetmeliğe sokulmuş olmasından ibarettir. Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı sınavları yapmadığına ve soruları da sormadığına göre, sınavların nasıl yapılacağı ve sınavlara girmek şartı gibi başka ayrıntıları yönetmeliğe koymanın uygulamada ilerde ikilik yaratabileceği düşünülebilir. Başka bir bakanlığın uygulama yollarını diğer bir bakanlığın koymasındaki sakıncalar da ortadadır.

2. PROJE YAPABİLMEK OLANAĞI SAĞLAMAK :

Yönetmelik değişmeden önce bu konuda verilen yetki belirli bir güce kadar «elektrik iç tesislerinin yapımı ile elektrik dağıtım tesislerinin bağımsız olarak işletme ve bakımı üzerine almak» şeklinde özetlenmişti. Yeni yönetmelikte konu üç kısma ayrılmıştır. Bunlar :

- a — Elektrik iç tesisleri yapım işleri,
- b — işletme ve bakım işleri,
- c — Muayene ve kabul işleri.

şeklinde açıklanmaktadır. Bu konulardan (a) maddesine göre elektrik iç tesislerinin yapımı, bunların projelerinin yapılması ile başlayacaktır. Esasen bu güne kadarki alışkanlık da bu yöndedir. Yönetmeliklerle yetki belgesi taşıyan teknik elemanlara proje yapma yetkisinin verilmesi; yukarda anlatıldığı gibi elektrik tekniğinin yurttan henüz yerleşip gelişmediği ve 6785 sayılı (yürürlüğü 1956 yılı) imar kanunu-

nun çıkmadığı yıllarda uygulanmasına alışılmış bir yoldu, özellikle bu yıllarda iç tesislerde çok basit düzenlerin kullanılması, tehlikenin az ve yurttan yeter sayıda mühendisin bulunmaması bu yoldan gitmenin önemli nedenlerini doğuruyordu.

6785 sayılı İmar Kanunu belediyeler tarafından istenilen yapı ruhsatnamelerinde bulunması gereken projelerin artık yalnızca mühendisler tarafından yapılması şartını koşturmaktadır, dir. Yönetmelik bu bakımdan da çağdaş anlayışa aykırı bir uygulamayı sürdürmeğe fırsat vermektedir. Benzin istasyonları, kalorifer brülörleri gibi birçok tehlikeli tesislerde geniş ölçüde elektrik kullanılmaktadır. Bu tesislerin emniyetle yapılabilmesi ileri tekniklerin kullanılması, can ve mal güvenliğinin sağlanması bakımından da proje yapma yetkisinin, bu işleri yapmak üzere yetiştirilmiş olan mühendislere bırakılması yerinde olacaktır.

3. ÇALIŞMA ALANI VE KAPSAM :

Yönetmeliğin 1. inci maddesi bu yönetmeliğe göre çalışacakları, çalışma alanını ve bu alanın genişliğini göstermektedir. Sözü edilen bu maddede değişmeden önce, «elektrik iç tesisleri işlerinde serbest olarak çalışmak isteyenlere yetki belgesi verilir.» şeklinde idi.

Değiştirilen yeni şekilde çalışma alanı biraz daha genişletilmiştir. Daha önce çalışma alanı «elektrik iç tesisleri» ile «serbest olarak çalışmak» kriterlerine bağlanmış iken yeni yönetmelik çalışma alanını genişletmiş ve kriterleri değiştirmiştir.

Yeni yönetmeliğe göre yetkili elektrikçilerin yapabilecekleri işlerin ana görünüşü iki düzende olacaktır.

1. Genel şebekelere bağlı iç elektrik tesislerinin yapılması işlerinde sorumluluk yüklenerek çalışmak,
2. Denetimi Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığına ilişkin bulunan elektrik işletmelerinin bakım ve işletilmesi işlerinde sorumluluk yüklenerek çalışmak.

Görüldüğü gibi «Serbest olarak çalışmak», «sorumluluk yüklenerek çalışmak» şekline döndürülmüştür. Gerçekte her çalışanın bir sorumluluğu olacağı apaçıktır. Buradaki sorumluluk yüklenmek deyiminin açık bir anlam taşımadığını ve yanlış anlayışlara yol açacağını sanıyoruz.

Yönetmelik değişinceye kadar olan uygulama, belirli bir teknik öğrenimi kazanmış kişilerden bağımsız ve serbest olarak çalışmayı isteyenlerden yetki belgesinin aranması şeklinde idi. Yeni biçime göre elektrik tesisatı yapacak

herkesten yetki belgesinin İstenmesi gerecektir. Çünkü, her çalışanın bir sorumluluğu olacaktır. Bunun ise bir fayda sağlayacağı sanılmıyorduz. Yetkili kimsenin gözetimi altında her zaman düz işçiden, çeşitli uzman işçilere kadar elektrik işlerinde çalışmış kimselerden faydalanmak mümkün olmalıdır.

4. YETKİ BELGESİ ALABİLMEK İÇİN GEREKEN ŞARTLAR:

Yetkili elektrikçilik belgesi almak isteyenlerin, bu yönetmeliğe göre;

- Türk vatandaşı olması,
- 18 yaşını bitirmiş olması,
- Elektrikçilik sanatını yapamıyacak derecede sakat olmaması,

— Yönetmeliğe göre yetkili elektrikçi belgesi almağa hak kazanmış olması, gerekmektedir. Bu şartlardan ilk ikisi yürürlükteki kanunların gereklerinden ileri gelmektedir. Ancak «elektrikçilik sanatını yapamayacak derecede sakat olmak» deyimini zamana ve kişilere göre çok değiştirmektedir. Yönetmeliğin 4. üncü maddesinde sakatlık için bir tanımlama verilmektedir. Bu tanımlama «ruhi ve ibedeni bir hastalığın bulunmaması» şeklindedir. Sakat işçilerin işyerlerinde belirli bir oranda çalıştırılması zorunluluğunu koyan kanunların var olduğu bu günlerde yönetmelikteki bu şartın yersiz, sosyal ve ilerici anlayışa aykırı olduğu besbellidir. Bu şartın en kısa bir zamanda yönetmelikten çıkarıldığını görmek isteriz.

Yetkili elektrikçi belgesi almağa hak kazanmış olmak konusuna 1. bölümde değinilmmişti.

Eski yönetmelikte var olan «Ahlaki düzgün olduğuna dair ilgili makamlardan bir belgesi bulunmak» şartının, yeni yönetmeliğe konulmaması suretiyle yerinde hareket edilmiştir, düştüncesindeyiz.

Yetkili elektrikçiler ayrıca Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığına örneği verilen bir «taahhütname» vermekle yükümlü tutulmaktadırlar. Bu taahhütnamede alınan yetki belgesine dayanarak yapacakları işlerde yürürlükteki tüzük, yönetmelik, Standart hükümlerine uyacaklarını ve teknik kurallara uygun iş yapacaklarını, tersi olursa yetki belgesini Bakanlığın geri almasına razı olduklarını kabul etmektedirler. Eski ve yeni iki yönetmelik arasındaki fark, yönetmeliklerin ana ilkelerindeki değişimler bu taahhütnamenin başlangıç kısmındaki parçada açıkça görülmektedir. Eski yönetmelik taahhütname yetki belgesine dayanarak yapacağım her türlü elektrik iç tesisatına ait işlerde» diye başlarken yenisinde «yetki belgesine dayanarak belgem sınırları içine giren işlerde» diye başlamak-

tadır. Taahhütnamenin diğer lüBimleri anlam itibarıyla hemen hemen birbirinin aynıdır. Buradan da yetki belgesinin yalnız elektrik iç tesisatını değil, her türlü tesisleri kapsamına aldığı görülmektedir.

5. YAPIM VE İŞLETME-BAKIM İŞLERİNİN SINIRI :

Sözü edilen yönetmelik ile yetkili elektrikçilerin yapabilecekleri veya işletme ve bakımını yapabilecekleri işlerin de sınırı geniş ölçüde arttırılmıştır. Eski ve yeni yönetmeliklerde belirtilen yetki sınırları aşağıda karşılaştırmalı ve bağlantı gücü ve kw ve gerilimi volt olarak gösterilmektedir.

Sınıfı	Yapım İşleri		İşletme ve Balam İşleri	
	Eski Yönet.	Yeni Yönet	Eski Yönet.	Yeni Yönet.
Üçüncü	5 kw, 400 V	12 kw, 400 V	25 lav, 400 V	60 kw, 400 V
İkinci	30 kw, 400 V	50 kw, 400 V	100 kw, 400 V	250 kw, 400 V
Birinci	75 kw, 400 V	400 kw, 400 V	500 kw	750 kw, 35 kV

Yeni yönetmelikte ayrıca «muayene ve kabul işleri» başlığı altında yeni bir yetki getirilmektedir. Bu yetki «kendileri tarafından yapılan tesislerin muayene, bağlantı ve kabulü için gerekli işlemlerin tamamlanması» şeklindedir. Gerçi eski yönetmelikte bu konu açık bir şekilde belirtilmemiş, idiyse de uygulama aynen yukarıda yazıldığı gibi oluyordu.

Ayrıca yeni yönetmeliğin son bir maddesi ile eski yönetmeliğe göre belge almış olanların belgelerinin sayılmakta olduğu ve bu yönetmelik hükümlerine uyacağı da açıklanmaktadır. Çalışanların genişleyen yetkilere uygun yetenekleri kazanıp kazanmadıkları yoklanmadan konulan bu hükmün de ne kadar yerinde olduğu üzerinde ayrıca düşünülmeğe değer.

Elektrik mühendisleri her türlü elektrik işlerini yapmağa kanunlara göre yetkili bulduklarından yukarıda sözü edilen sınıflar dışında bırakılmışlardır.

Asansör tesislerinin yapılmasında yeni yönetmelik açıklık getirmiş ve «yetkili elektrikçiler her çeşit asansör tesisatı ile ilgili işlerin sorumluluğunu yüklenemezler» hükmünü koymuştur. Oysa ki eski yönetmelikte yalnız ikinci sınıf elektrikçilerin yapabilecekleri işler sayılırken «ancak, bu sınıftan yetki belgesi alanlar insan ve eşya taşıyan asansör tesisatını yapamazlar» denilmiş, ne (birinci ne de. üçüncü sınıf elektrikçilerde her hengi bir kayıt konulmamıştı. Buradan birinci sınıfın, bu işi yapabileceği ve üçüncü sınıfın da yapamayacağı sonucu derecelemenin zorunlu sonucu olarak mantık ölçüleri ile çıkarılmakta idi.

Elektrikçilerin yetki sınırları belirtilirken eski yönetmelikte «yapabilecekleri işler» deyimi kullanılırken yeni yönetmelikte «müstakilen yapabilecekleri» işler deyimi kullanılmaktadır. Bu deyim yetkili elektrikçilerin çalışma alanını belirten «sorumluluk yüklenerek çalışacakların yapabilecekleri işler» deyimine tam uymamakta daha çok eski yönetmelikteki «serbest olarak çalışmak» deyimine yaklaşmaktadır. Yetki sınırının belirtilmesinde önemi olan bu hususun belirtilmesine yeni yönetmelikte yeter derecede önem verilmediği anlaşılıyor. Uygulamada bu konuda anlaşmazlık çıkmaması süregelen alışkanlıktan ileri gelecektir.

Tartışma konusu olan bağlantı gücünün hesabı yeni yönetmelikte ayrıntılı olarak belirtilmiş ve daireler halinde elektrikleştirilen binalarda yetki sınırını belirten büyüklüğün binanın tamamının şebekeye bağlantı gücü olarak alınacağı konusu açıklığa kavuşturulmuştur. Asansör konusuna burada yeniden değinilmektedir.

Ayrıca yetki sınırını genişletmek maksadıyla tesisleri bölmek yoluyla bağlantı gücünü küçük göstermenin kabul edilmeyeceği açıklanmış ise de uygulanmada samimi olmayan bildirimlerin tespiti çok güç olacaktır.

Bu yönetmelikte önemli sayılacak yenilikler getirilmiş, ancak istenen ve beklenen ileri adımları atmakta çekingen davranılmış olması yüzünden bu atılımlar ileri tarihlere kalmıştır. Yeni değişmelerde beklenen yöntemlerin getirileceğini görmek isteriz.

Ek :

Bu yazı hazırlandıktan sonra 29 Temmuz 1969 günlü Resmi Gazete de Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı tarafından «Yetkili Köy Elektrikçileri hakkında» bir yönetmelik daha yayınlanmıştır. Bu yönetmelik de «Yetkili Elektrikçiler Hakkında» ki yönetmelikle aynı kavramdadır.

Köy Elektrikçileri Yönetmeliğinde «Yetkili Elektrikçi» tanımlaması] «Yetkili Köy Elektrikçisi» olarak değiştirilmiş, sınıflar kaldırılmış, bunun sonucu olarak imtihsız yetki belgesi almak konusu da kalmamış, ilk okulu bitirmiş ve köy elektrikçisi olmak isteyen İsteklilerin önce

Köy İşleri Bakanlığı YSE veya DSİ Genel Müdürlüklerince açılacak kursları tamamladıktan sonra sınavları bagarma şartı eklenmiştir. Sınav biçim ve koşulları yetkili elektrikçilerden üçüncü sınıftan olanlar ile hemen hemen aynıdır. Yetkileri üçüncü sınıftan daha daraltılmış olarak şöyledir :

Bağlantı gücü 10 KW, 400 volta kadar iç tesisat yapımı (üçüncü sınıfta bu güç 12 KW'dır).

İşletme ve bakım işlerinde, köylerde 35 kV'a kadar köy tesislerine kumanda, bakım ve onarım, bina içi elektrik tesislerinin muayene ve kabulüdür. Bu işleri yaparken şebekenin elektriğini keseceği ve yeni tipler seçemeyeceği ve ilâve yapamayacağı belirtilmiştir.

Bağlantı güçlerinin hesap yolu yetkili elektrikçiler hakkındaki yönetmelikte bulunanın aynıdır.

Bu yeni yönetmelikle sanki bir dördüncü sınıf elektrikçi türü yaratılmış olmaktadır. Bunun neden gerekli görüldüğü açıklanmalıdır.

Köy elektrikçileri sınav komisyonlarına YSE yetkilileri katılmakla iki çeşit komisyon meydana gelmiş ve köy elektrikçilerinin sınıflarının yükselmelerinden söz edilmemekle karmaşıklık daha da artmıştır. Bu elektrikçilerin Belediye sınırları içinde de çalışıp çalışmayacakları açıklanmamıştır. Bunların bir üçüncü sınıf elektrikçi gibi çalışmalarında —yönetmeliğin düşünce yönetimine göre — bir sakınca bulunup bulunmadığı tartışma konusu olacaktır.

Yetkili elektrikçiler hakkında yukarıda sayılan eksiklik ve sakıncalar kısmen bu elektrikçiler içinde geçerlidir. Ayrıca bu iki tip yetkili elektrikçiler arasında bazı girişimler ve ikilemeler olacaktır.

BİRLEŞMİŞ MİLLETLER BURSU

Birleşmiş Milletler Programı çerçevesinde 1 Mart - 30 Haziran 1970 tarihleri arasında İsviçre'de Elektrik Sanayii konusunda düzenlenen bir eğitim programına üyelerimizden de bir aday gösterilmesi DPT'ce istenmiştir.

Taliplerin :

— Çok iyi İngilizce bilmesi. (İmtihanla tevsik edilecek)

— En az 5 yıl tecrübeli olması

gerekmektedir.

Bursa talip olan Üyelerimizin daha geniş bilgi almak ve şartları öğrenmek üzere' çok acele Odamıza müracaatları rica olunur.

ODAMIZIN YAYINLARI

Odamız tarafından muhtelif tarihlerde bastırılan ve bedeli mukabili veya ödemeli olarak Odamızdan temin edilebilen yayınlar :

— Elektrik Tesislerine ait Projelerin Tanzimine Dair Yönetmelik	2,50 TL.
— Elektrik Tesislerinde Emniyet Yönetmeliği (Üyelerimize)	7,50 TL. 5,00 TL.
— Elektrik Mühendisleri için Asgari Ücret Yönetmeliği	2,50 TL.
— Kuvvetli Akım Elektrik Dağıtım Tesisatının Bakım İşletme ve Tesisine Dair Talimatname	5,00 TL.
— Elektrik İç Tesisat Yönetmeliği ve Fenni Şartnamesi	3,00 TL.
— Elektrik Santral ve Tesislerinin Kabulüne ait Talimatname	5,00 TL.
— Elektrik Endüstrisi Yatırımlarının Seçiminde Kullanılan metod ve Kriterler	2,50 TL.
— Elektrik Mühendisliği Kuvvetli Akım Tekniği El Kitabı (Üyelerimize)	40,00 TL. 25,00 TL.
— Türkiye Elektrik Mühendisliği m. Teknik Kongre Tebliği (Üyelerimize)	50,00 TL.
— Türkiye Elektrik Makinaları Cihazları ve Malzemesi İmalât Sanayii Rehberi (Üyelerimize)	— 10,00 TL. —